

ایدهٔ اوراسیایی
به دنبال حمایت
از ایجاد یک
حکومت جهانی بر
اساس ارزش‌های
لیبرال دموکراتیک
به عنوان تنها راه
برای بشریت نیست.
در ابتدایی‌ترین
معنای خود،
اوراسیاگرایی در
قرن بیست و یکم
به عنوان پیروی
از جهانی سازی
تغییر یافته، که
مترادف با تصدیق
جهان چند قطبی
است، تعریف
می‌شود.

● منطقهٔ اقیانوس آرام.

درون این مناطق، تقسیم کار منطقه‌ای و ایجاد کریدورهای توسعه‌ای برنامه‌ریزی شده است. هریک از این کمربندها (مناطق نصف‌النهار) یکدیگر را متوازن می‌کنند و همهٔ آن‌ها با هم، با منطقهٔ نصف‌النهار آتلانتیکی موازنه برقرار می‌کنند. در آینده ممکن است این کمربندها شالوده‌ای برای ساخت مدل چند قطبی از جهان باشند: بیش از دو قطب وجود خواهد داشت، اما تعداد آن‌ها بسیار کمتر از تعداد دولت - ملت‌های موجود خواهد بود. مدل اوراسیایی پیشنهاد می‌دهد که تعداد آن‌ها باید چهار قطب باشد.

● فضاهای بزرگ

مناطق نصف‌النهاری در طرح اوراسیا از چندین «فضای بزرگ» یا «امپراتوری‌های دموکراتیک» تشکیل شده است که هر کدام از آزادی و استقلال نسبی برخوردارند، اما از نظر راهبردی در یک منطقهٔ نصف‌النهاری متناظر ادغام شده‌اند. فضاهای بزرگ با مرز تمدن‌ها متناظر است و شامل چندین دولت - ملت یا اتحادیهٔ دولت‌ها می‌شود. اتحادیهٔ اروپا و فضای بزرگ عربی که آفریقای شمالی و ماورای صحرا و خاورمیانه را ادغام می‌کند، اروپا - آفریقا را تشکیل می‌دهد. منطقه دیگر، منطقه روسیه - آسیای مرکزی است که با سه فضای بزرگ، که بعضاً با یکدیگر همپوشانی دارند، شکل می‌گیرد. فضای اول، فدراسیون روسیه به همراه چندین کشور از کشورهای مستقل مشترک‌المنافع (CIS) - اعضای اتحادیه اوراسیا - است. فضای دوم، فضای بزرگ اسلام قاره‌ای (ترکیه، ایران، افغانستان و پاکستان) است. آسیایی‌های مشترک‌المنافع با این منطقه فصل مشترک دارند. فضای سوم، فضای بزرگ هندوستان است که منطقه‌ای تمدنی و مستقل است. منطقهٔ نصف‌النهاری اقیانوس آرام از طریق حکومت مشترکی متشکل از دو فضای بزرگ، چین و ژاپن متعین می‌شود و همچنین شامل اندونزی، مالزی، فیلیپین و استرالیا است که برخی پژوهشگران این منطقهٔ اخیر را به نصف‌النهار آمریکا وصل می‌کنند. این منطقه ژئوپولیتیک، موزاییک وار (چیده شده شبیه موزاییک) و با معیارهای روشن و متمایز است. منطقهٔ نصف‌النهاری آمریکا مشتمل بر فضاهای بزرگ آمریکایی - کانادایی، مرکزی و آمریکای شمالی است.

● اهمیت منطقهٔ چهارم

دیدگاه جهان مبتنی بر مناطق نصف‌النهاری را بیشتر ژئوپولیتیسین‌های آمریکایی پذیرفته‌اند که به دنبال ایجاد نظم نوین جهانی و جهانی شدن تک قطبی هستند. با این همه، یک مانع بزرگ، وجود فضای نصف‌النهاری روسیه - آسیای مرکزی است: وجود یا عدم وجود این کمربند، هر تصویر ژئوپولیتیک از جهان را از بیخ و بن تغییر می‌دهد. آینده‌شناسان آتلانتیک‌گرا